

การใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

วิชชุดารัตน์ บุญสูง* สกล แก้วศิริ**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยและเพื่อศึกษาผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 โรงเรียนบ้านแม่สะเต จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบของการสอนภาษาธรรมชาติ 2) แบบวัดความพร้อมทางภาษา 3) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 6 หน่วย 4) หนังสือนิทานเล่มใหญ่ 5) แบบสังเกตการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัย และ 6) แบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพร้อมทางการเรียนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยการทดสอบที และวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดเตรียมความพร้อมทางภาษา แล้วนำไปเทียบเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า

1. ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.54/94.41 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ สำหรับเด็กปฐมวัย หลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 หน่วยการเรียนรู้ เด็กมีความพร้อมทางภาษาหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.54 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (Posttest) เท่ากับ 43.44 คิดเป็นร้อยละ 90.50 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (Pretest) เท่ากับ 28.78 คิดเป็นร้อยละ 59.96

คำสำคัญ : ชุดเตรียมความพร้อม/ เด็กปฐมวัย/ การสอนภาษาธรรมชาติ

* นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2555

** รองศาสตราจารย์ ประจำคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, ที่ปรึกษา

Implementation of the Whole Language Based Readiness Module for Early Childhood Students at Mae Satae School

Witchudarat Boonsung* Sakon Klawnsir**

Abstract

The purposes of this research were to construct and find out the efficiency of the instructional package on language readiness preparation based on the whole language approach for pre-school children of Ban Mae Sate School. The sample used in this study were 9 at Ban Mae Satae School, Omkoi District, Chiang Mai Province, who were second year pre-school students. The Tools used in the research were 1) the handbook for arranging the environment in the classroom in the form of natural language, 2) a large readiness measurement from according to whole language teaching approach for preschool children before and after the experience, 3. 6 unit of 30 learning experience plans along the natural language instruction for children, 4. big books of tales. 5. Observation for children language learning, 6. Skill practice forms according to whole language teaching approach the data were analyzed before and after learning through means and standard deviation. Comparison of mean differences was made in learning readiness before and after arranging the experience. Performance analysis of the whole language based readiness module was made and compared to the 80/80.

The results showed that

1. The language readiness preparation based on the whole language approach for pre-school children had an efficiency of 81.54/94.41, higher efficiency than the set criterion set of 80/80.

2. The implementation results of the whole language based readiness module for early childhood students after completing all the activities in 6 learning units revealed that language readiness of students after receiving the experience was 30.54 percent higher than that before receiving the experience, i.e. the post-test mean was 43.44 which was 90.50 percent whereas the pretest mean was 28.78 which was 59.96 percent.

Keywords: Implementation/ Early Childhood/ Whole Language

* Student in Master of Education degree in Curriculum and Instruction program, Chiang Mai Rajabhat University, 2012

** Associate Professor in Chiang Mai Rajabhat University, Advisor

บทนำ

การสอนภาษาแบบธรรมชาติเป็นแนวการสอนภาษาที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและบริบทโรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากโรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่สูง เด็กเป็นชาวเขาชนเผ่ากะเหรี่ยง แต่ได้ใช้แผนการจัดประสบการณ์เช่นเดียวกับพื้นราบโดยทั่วไป แต่พบว่าเด็กกลุ่มนี้มีความแตกต่างจากเด็กพื้นราบทั้งด้านภาษา บริบทท้องถิ่น สิ่งแวดล้อม สังคมและวัฒนธรรม เมื่อเด็กชาวเขาเผ่ากะเหรี่ยงอายุ 4-6 ปี เข้าสู่ระบบโรงเรียนทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารเนื่องจากเด็กใช้ภาษาท้องถิ่นในชีวิตประจำวันและไม่สามารถใช้ภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ จึงเกิดปัญหาด้านการเรียนการสอนที่ไม่สอดคล้องกับบริบทท้องถิ่นและความพร้อมทางภาษาที่ใช้สื่อสารทำให้เด็กไม่ยอมมาโรงเรียน ดังนั้นวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติจึงเป็นการสอนที่สามารถพัฒนาความพร้อมทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้เพราะเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ใช้ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันโดยไม่แยกออกจากกันระหว่างการเรียนรู้ภาษากับชีวิตจริงและสิ่งแวดล้อมรอบตัวของเด็กจะทำให้เด็กเกิดความพร้อมทางภาษาที่ได้ยิน ได้ฟัง ได้พูด ได้เห็นรับรู้และเข้าใจได้ในลักษณะที่พบเห็นในบริบทท้องถิ่นและเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นเงื่อนไขในการเรียนรู้ภาษา วิธีสอนแบบธรรมชาติทำให้เด็กเกิดความพร้อมทางภาษาจากสิ่งแวดล้อมทางภาษาที่ที่อยู่รอบตัวเด็กจึงเกิดจากการได้สัมผัสประสบการณ์ในทุกด้านจากการฟัง การอ่านภาษาเขียนในหนังสือ การแปลความหมายจากการเรียนรู้และเข้าใจภาษาที่เกี่ยวข้องกับคำพูดที่ได้เก็บข้อมูลไว้ในสมองแล้วพัฒนาการเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวควบคู่ไปกับการพัฒนาความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัย

จากความสำคัญของภาษาและจากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและผลของการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติเพื่อให้เด็กปฐมวัยมีโอกาสประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล 2 จำนวน 9 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนบ้านแม่สะเด อำเภอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. คู่มือการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนตามรูปแบบของการสอนภาษาธรรมชาติ ได้แก่การจัดมุมประสบการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาที่มีต่อเด็กอย่างหลากหลายและเกิดขึ้นเองกับเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ ผ่านการมองเห็นและได้เรียนรู้ทุกวันเช่นจัดมุมหนังสือ ดัดบัตรคำตัวหนังสือ วัสดุอุปกรณ์ในห้องเรียนและติดสัญลักษณ์ทางภาษาที่มีความหมายในห้องเรียนต่อเรื่องที่เรียน

2. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยจำนวน 6 หน่วย 30 แผน ซึ่งจัดประสบการณ์ 1 หน่วยต่อ 1 สัปดาห์ บูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในห้องเรียนบ้านแม่สะเดและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

3. หนังสือนิทานเล่มใหญ่ (Big Books) ประกอบหน่วยการเรียนรู้ 6 เรื่อง ได้แก่

- 1) เรื่องข้าวคอกยี่สิบปลูก
- 2) เรื่องลูกกะเหรี่ยงรักป่าไม้
- 3) เรื่องสายน้ำห้วยแสนรัก
- 4) เรื่องเพื่อนรักในป่าใหญ่
- 5) เรื่องผลไม้บ้านเราแสนอร่อย
- 6) เรื่องกล้วยป่าบนคอกสูง

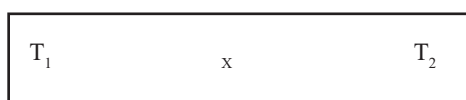
4. แบบวัดความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ (Pre-test, Post-test)

5. แบบสังเกตการเรียนรู้ทางภาษาของเด็กปฐมวัย (แบบบันทึกหลังการสอน)

6. แบบฝึกทักษะทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ จำนวน 6 ชุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยโดยใช้การวิจัยเชิงทดลอง โดยออกแบบการทดลองแบบ Pre-experimental design ซึ่งเป็นรูปแบบกลุ่มที่มีการทดสอบก่อนการทดลองและทดสอบหลังการทดลอง (One group Pretest –Posttest design) ซึ่งมีรูปแบบดังนี้โลบล นิมกัธรัตน์ (2543 : 192-193)

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.54/94.41 การใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเด อำเภอมกบือ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โดยทดสอบความพร้อมทางภาษา หลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 หน่วยการเรียนรู้ 30 แผน ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนธรรมชาติ เป็นการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ ประกอบกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเดและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษา ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ เนื้อหาสอดคล้องกับชีวิตของวิถีชีวิตของเด็กในชุมชน โดยบูรณาการจากเนื้อหาประสบการณ์ กิจกรรม จากสื่อของจริง สถานการณ์จริง ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษาตามทฤษฎีแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ส่งผลให้เด็กมีความพร้อมทางภาษาหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์ คิดเป็นร้อยละ 30.54 คือมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (Posttest) เท่ากับ 43.44 คิดเป็นร้อยละ 90.50 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน (Pretest) เท่ากับ 28.78 คิดเป็นร้อยละ 59.96

อภิปรายผล

1. ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.18/94.41หมายความว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยจากการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 82.18 และมีคะแนนเฉลี่ยจากการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาโดยวัดความพร้อมหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 94.41 แสดงว่าการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านแม่สะเด อำเภอมกบือ จังหวัดเชียงใหม่ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ทั้งนี้เป็นผลจากการสร้างหน่วยการเรียนรู้แบบบูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเด และสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ได้รับการตรวจและรับข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ โดยนำชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาไปทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพของการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่เป็นระบบทำให้สามารถพัฒนาชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ และมีคุณค่าที่สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม นักเรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ และได้ฝึกปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ การเรียนรู้ภาษาของเด็กก่อนการพัฒนาเข้าสู่การใช้ภาษาอย่างถูกต้องตามหลักภาษา เกิด

จากประสบการณ์ตรงโดยการลงมือกระทำ ด้วยตนเอง (Learning by doing) และได้สร้างทฤษฎีที่เป็นกุญแจสำคัญของความคิดเรื่องพลังของการสะท้อนความคิดต่อการสอนของครู (Reflective teaching) ที่ผู้เรียนต้องเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรบูรณาการด้านภาษาให้กลมกลืนไปกับการเรียนรู้ทุกเรื่องในหลักสูตร (อารี สัมหลวี, 2535: 5) เป็นที่ทราบกันว่าเด็กจะเรียนรู้จากกิจกรรมโดยการเคลื่อนไหวของตนเอง จากการได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมและสร้างองค์ความรู้ขึ้นภายในตน กระบวนการเรียนรู้มิใช่เกิดจากการรับเข้า (Passive) แต่เพียงอย่างเดียวเด็กจะเป็นผู้กระทำ การเรียนรู้ (Active) ในการคิดด้วยตนเอง การเรียนรู้ของเด็กเกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมผ่านการเล่น จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาจากกิจกรรมที่ทำร่วมกันและเป็นรายบุคคล (มูลนิธิชมรมไทย-อิสราเอลในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ, 2543: 5) การจัดการเรียนการสอนนั้นครูสามารถช่วยจัดประสบการณ์เพื่อช่วยให้เด็กเกิดความพร้อมได้โดยไม่ต้องรอให้เด็กพร้อมตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเสียเวลา นั้นหมายความว่าความพร้อมเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดเร็วขึ้นได้ (บรูเนอร์ อ้างถึงใน ปราสาท อิศรปริดา, 2543: 133-136)

2. ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โดยทดสอบความพร้อมทางภาษา หลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ครบ 6 หน่วยจัดการเรียนรู้ 30 แผน ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนธรรมชาติ เป็นการใช้หนังสือนิทานเล่มใหญ่ ประกอบกิจกรรมเสริมประสบการณ์ โดยจัดการเรียนเรียนรู้แบบบูรณาการจากสาระที่ควรเรียนรู้ในท้องถิ่นบ้านแม่สะเตและสอดคล้องกับมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ทางภาษาในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 และแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ได้แก่ กิจกรรมเล่านิทาน การเล่นเกม บทบาทสมมุติ กิจกรรมทางภาษา กิจกรรมประกอบอาหารจากภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมทัศนศึกษา เป็นการศึกษาออกสถานที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การไปแหล่งน้ำห้วยในหมู่บ้าน การเดินป่าดูธรรมชาติรอบตัว การดำรงชีวิตของสัตว์ การสำรวจผลไม้ในหมู่บ้าน การดำข้าวจากครกกระเดื่อง โดยมีวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในท้องถิ่นเป็นผู้ให้ความรู้และถ่ายทอดภูมิปัญญา วิธีการดำรงชีวิตของคนในท้องถิ่น รวมทั้งจัดกิจกรรมต่างๆ ให้กับเด็กในชั้นเรียน เช่น กิจกรรมการประกอบอาหารพื้นบ้าน โดยผู้วิจัยเป็นผู้กระตุ้นและเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ในทุกกิจกรรม ช่วยสะท้อนพฤติกรรมที่แสดงออกทางภาษาให้กับเด็กนักเรียน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้เด็กได้รู้ตลอดระยะเวลาที่ร่วมกิจกรรม ซึ่งส่งผลให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข สนุกสนาน ตื่นเต้น เข้าใจภาษาได้ง่าย จดจำได้นานขึ้น และเรียนรู้กิจกรรมทางภาษาอย่างมีความสุข เนื่องจากกิจกรรมมีความท้าทาย ตรงกับความสนใจ ความอยากรู้อยากเห็นตามวัยของเด็กปฐมวัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนวลศรี วุฒิจ (2546) ที่ได้อธิบายว่า ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอนพบว่าชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นมีเนื้อหาสอดคล้องกับชีวิตของนักเรียนในชุมชนและนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา มีบูรณาการจากเนื้อหาประสบการณ์ กิจกรรม จากสื่อของจริง สถานการณ์จริง ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ทางภาษาที่ส่งเสริมการอ่านตาม

ทฤษฎีแนวการสอนภาษาธรรมชาติ ความพร้อมของนักเรียนหลังใช้ชุดการสอนตามทฤษฎีแนวการสอนภาษาธรรมชาติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เพื่อศึกษาผลกระทบของการใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษา และเพื่อศึกษาพฤติกรรมนักเรียนในการเรียนชุดการสอนที่สร้างขึ้น พบว่าการเรียนของเด็กที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางภาษาสูงกว่าการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ตามปกติ นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจ ตั้งใจและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี (ไพริน วงศ์ชายะ, 2538) วิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ส่งผลต่อความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของเด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง พบว่า เด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ สูงกว่าเด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่เรียนโดยวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กและมีความสามารถในการจำแนกเสียง การรู้คำศัพท์ความเข้าใจในการฟัง การใช้สายตาและกล้ามเนื้อ การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์สูงกว่าเด็กที่เรียนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็ก (จิระภา กันธิยาภรณ์, 2532)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนบ้านแม่สะเต อำเภอมุกดาหาร จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการสอนภาษาธรรมชาติเป็นวิธีการสอนที่เหมาะสมกับสภาพชุมชนท้องถิ่นในพื้นที่ที่มีปัญหาด้านภาษา เนื่องจากเป็นเด็กชนเผ่ากะเหรี่ยง (สามารถนำไปใช้กับเด็กได้ทุกชนเผ่า) ซึ่งครูผู้สอนต้องจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้มีความน่าสนใจน่าเรียนรู้โดยมีสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ต่างๆที่มีความหมายต่อเรื่องที่เรียน เมื่อจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนแล้วทำให้เด็กเกิดความพร้อมจากการเรียนรู้ตามมุมประสบการณ์ต่างๆ และเป็นการกระตุ้นให้เด็กมีความกระตือรือร้นใฝ่เรียนรู้ผ่านการเล่นอย่างอิสระได้ใช้ความคิด จินตนาการและแสดงความสามารถที่อยู่ในตนเองออกมา ทำให้เด็กมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทางภาษาด้วยตนเอง และยังเป็นการพัฒนาในเรื่องของกระบวนการในการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. โรงเรียนควรจัดการศึกษาส่งเสริมครูโดยต่อขอผลงานการใช้ชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อศึกษาพัฒนาการความพร้อมทางภาษาที่สูงขึ้นอย่างเป็นลำดับ

2. ควรมีการศึกษาและพัฒนาชุดเตรียมความพร้อมทางภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติสำหรับเด็กปฐมวัยในพื้นที่อื่นๆ โดยบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นและบริบทชุมชนนั้นๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผู้เรียนภาษาตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก ว่าที่ร้อยตรีสกล แก้วศิริ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ ดร. ชไมมณ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ มาโดยตลอดจนสำเร็จเรียบร้อย อาจารย์ ดร.ศิริมาศ โกศลย์พิพัฒน์ อาจารย์ ชนิตา อิศรเสนา ศึกษาพิเศษ นิสิต แก้วประทีป และอาจารย์สายฝน แสนใจพรม ผู้เชี่ยวชาญที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือในการตรวจสอบ แนะนำ แก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียน คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านแม่สะเต๊ะ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการทำวิจัย ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้งานกำลังใจและครอบครัวของข้าพเจ้าที่เป็นแรงใจให้ตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- จิระภา กันธิยาภรณ์. (2532). วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่ส่งผลต่อความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของระดับก่อนประถมศึกษาที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. ปรินญาณิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชมรมไทย-อิสราเอล. (2543). การเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยไทยตามแนวการเรียนรู้ภาษาอย่าง ธรรมชาติแบบองค์รวมเข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน. นิตยา กัสสรศิริ ผู้รวบรวม. กรุงเทพฯ: ชมรมไทย-อิสราเอล.
- นวลศรี วุฒิกิจ. (2546). การพัฒนาชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านการอ่านสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอเสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิโลบล นิมกัธรัตน์. (2543). การวิจัยการศึกษา. เชียงใหม่: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปราสาท อิศรปริดา.(2543). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ: กราฟิการ์
- ไพริน วงศ์ษายะ. (2538). การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษา สำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. ปรินญาณิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารี สันทนต์. (2544). นวัตกรรมปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แว่นแก้ว.
